

ЧУДОМИР АЛАМИНУТ

chitanka.info

Чудни работи стават по света, баджанааак, големи работи! Какви изобретения, какви изкуности и каква бързина!

Едно време напомним си, да речем, на панаир да идем. Застягаме колите, натрупаме сено, настелем черги, напълним торбите с хлябове, накачим се фамилиарно, па: „Ха бре! Де бре! Дий!... Тъъс! Гя-гя-гя...“ Веднъж спреш да напоиш воловете, други път да ги нахраниш, трети път, че се мръкнало, за да пренощуваш; че ден, че два, че за три дни в Заара, дето има една приказка.

А сега: аламинут! Всичко е аламинут. Метне се, да речем, някой на аероплана, за два дни обиколи всичките земни кълбета и си кацне пак у дома. Нищо и никакъв човечец се качи други път и дорде го чуеш да рече „пррр...“ над главата ти, изгуби се и още не ти изсъхнала плюнката, ходил в Ерусалим и си иде хаджия.

Учен свят! Дяволски свят! И по звездите почнаха като кози да се катерят, и на морското дъно слизат чак раци да ловят — да се чудиш и маеш просто!

И не само големите, а и малките се специализираха и се отракаха тъй, че не можеш и приказките им да разбереш вече. Ей на, на наша Пена, сестрата, хлапето да вземем. Свърши не довърши шести клас, прибраха го в киното при машината. Стоя, колкото стоя там, направиха го помощник-оператор и сега върти оня ми ти чекрък и ги дъни едни думи — чудесия.

— Вуйчо — вика, — аз — вика — мога да разглобя цяла *опература* бурма по бурма и пак да я направя аламинут. И адактора — вика, — и фор... фор-фер... щеркера, и всичко!

— Какво е това фър-фър-щъркел? — питам го.

А то:

— Не е — вика — фър-фър-щъркел, а фор-фер-щеркер, *форферщеркер!*

Виж каква дума само, можеш ли я каза наведнъж, а? Аз от три месеца си я повтарям като молитва и пак не мога да я докарам. Германска дума била, пуста да остане! Голям напредък, голямо нещооо! Разглови му едно радио, един грамофон, да речем, електрически звънец, ютия, армоника и каквито щеш още главни машини тури им частите в една торба, раздрусай я, разбъркай ги, колкото щеш, щом му ги дадеш — ще ги сглоби, ще ги направи наново

всичките. Амии! Ще ги направи аламинут! Такъв един келеш се е извъдил, да му се не надяваш.

Майстория, баджанак, майстория, техника и бързина! В наше време, дорде достигнеш по-голяма служба, побелеят ти и веждите от старост, а сега срещнеш някое голобрадо офицерче:

— Какъв сте, ваша милост?

— Майор! Подполковник!

— На каква служба сте, моля?

— Началник на отделение! Областен доктор! Инспектор по залесовките!

Още не си залесило територията под носа, и инспектор! Директор!...

Ами тъй ли правехме ние с младите момичета някога, а? Тъй ли се любехме? Хванеш се на хорото най-напред срещу нея, че я поглеждаш и стрелкаш с очи, че пъшкаш и най-после се редиш да ѝ намигнеш и тя я те видяла, я не. Чак след това ще се пресрамиш да се хванеш до нея, тя ще ти подаде кутрето си, ще извие глава на обратна страна, ще се зачервите и двамата, ще ви засъхнат езиците и нито ти ще можеш да речеш думица, нито тя. Сега Аламинут! Едно поклонение, значи, една хватка през кръста, залепнат един в друг, сякаш им правят опаковка, и ето ти тебе румба!

Бързат сегашните млади, бързат. И всичко се е хукнало, сякаш никой го гони. И призовките бързат, и изпълнителните листове, и сроковете на полиците, че даже и ражданията изпревариха закона за насърчението им.

Този петък не, а миналия отишло на Антона Куйката момчето с годеницата си да си вадят вула за сватба. Наместникът им рекъл по-напред да си извадят медицински свидетелства, че са честни, почтени и здрави. Отишли те, прегледал ги докторът и двамата на бърза ръка, написал им свидетелствата, върнали се и получили вулата. Това било в петък, значи. В съботата се стягали, приготовлявали, насам-натам и в неделя — сватба! Проточила се една церемония — със зурлите му, с тъпаните му, с играчите му, а булката — света водица ненапита — мъдри ли се, мъдри. Влезли в черковата, застанали отвътре до вратата и чакат попа. По едно време, както си стояла тя, изведнъж прежълтяла, охнала и се хванала с две ръце през корема. Загърчила се оная ми ти невяста, засвивала се, заохкала, запъшкала и дорде се приготви попът

за венчания — тя се окотила в черквата. Окотила се като нищо за срамотите! Е, станалото — станало, то срам се със сапун не опира, но не ми е там думата.

Техника, баджанак, техника и бързина! Това искам да ти кажа. На, пресметни сам: кога я прегледа тоя доктор, значи, кога ѝ издаде свидетелство, че е честна и за пред хора, кога туй-онуй и кога свари да роди две кила и триста грама копелдаш!

Аламинут просто! Аламинут и — толкоз!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.